

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr. a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăcii Nr. 15.
Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază
Numeri singuratici à 5 cr. se vând la „Institutul Tipografic” și la „Prăvălia industriilor români din Sibiu” (Strada Cisnădiei Nr. 27).

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Legea electorală.

Sibiuu, 17 Martie n.

Prețul ingenuității rușinoase la care clica lui kir Brote voia se ducă în-treg partidul național ar fi fost — după-cum în mod autentic ne-a descoperit dl Aurel C. Popovici — o lege electorală, chipu mai democratică și mai favorabilă nouă.

Legea electorală din Ardeal e înșuși o anomalie, care neconținut strigă contra guvernului maghiar. Și dacă acest guvern vrea să înlăture pe cei-ce strigă împotriva lui, el de sine, fără a-l mai îndemna noi — și mai presus fără de a-l ajuta noi — trebuie să reformeze această lege. Pentru a ajunge la aceasta, absolut de loc nu se cere, ca noi să abjurăm programul nostru național, să părăsim organizațiunea noastră de partid, pentru-ca intrând în parlament să ajutăm guvernul — cum cere clica brotistă — întru facerea legii „europenești”. Căci, dacă noi Românii am afla cu cale să intrăm în parlament, am pute intra și fără abjurarea programului nostru și am pute cere acolo schimbarea legii electorale și fără a ne atașa — drept slugă la Dârloagă — acelui guvern poreclit „liberal”, care singur ne-a creat toate nedreptățile, căci singur a dominat dela 1867 încoace corupând țeara.

Apoi cum ar fi și cu „legea electorală mai democratică”? Doar am arătat-o din broșura lui Thoroczky Victor, om foarte aproape de cercurile stăpânirii, că în gândul acestor cercuri legea, ce va să fie, e drept europenească, dar' e cu mult mai primejdioasă pentru noi chiar și decât actuala lege. Thoroczky, și cu el alții — se gândește la legea ce există în Belgia, cu vote plurale, în sensul căreia un om singur poate întruni 2—3 voturi, dacă are avere, și inteligență (diplomă) și rang (oficiu) — pe când altul, sărac, fără carte, fără slujbă — cum sunt cei mulți Români ai noștri — poate fi lipsit și de unicul vot.

În definitiv, fie legea ori-și-cât de bună, de democratică și favorabilă, ea nu plătește nimic, nu e de nici un folos, dacă se execută cu rea credință, tendințioasă, de niște oameni egoiști, parțiali, șovinști și răi. În mâna celui rău și cea mai bună lege e fatal de rea.

Nu trebuie să alergăm departe pentru a ne convinge despre aceasta. Sânt înșiși guvernânții noștri, prietenii „dictatorilor” noștri, cari ne-au dat destule exemple.

E destul să ne reamintim un singur nume, cel mai actual: Stupava, pentru-ca

să ne îngrozim de toată economia electorală a acestui guvern, cu care „bunul nostru căpitan” a voit să ne pună în alianță.

Cine nu-și aduce aminte de vestita alegere dela Stupava? Și aducându-și aminte cui nu-i trece un fior prin oase? Cine nu simte greață?

Alegerea aceasta, făcută în Ungaria, unde e o lege egală pentru toți și o împărțire a cercurilor mai justă, și unde se luptau între sine două partide maghiare, se știe, că a fost așa de scandalosă, așa de revoltătoare, încât și foile „liberale” s'au turburat și au numit-o „torturarea oamenilor”.

Alegerea a fost protestată; s'a dat un binemotivat recurs la comisiunea parlamentului — și ce folos? Cu toate că au fost dovedite nenumărate abuzuri, abnormități, opresiuni și torturi comise și aplicate alegătorilor, aparținători și ei unei partide maghiare, totuși alegerea a fost verificată.

Atragem atențiunea cetitorilor noștri la rubrica „Din parlamentul maghiar” de azi pentru-ca să vadă cum a fost primită anunțarea verificării acestei alegeri în înșuși dieta maghiară.

Eată cu cât sarcasm amar scrie despre același lucru „Alkotmány” în nrul de Sâmbătă:

„Vau stelit ochii, poate, ați văzut rău, căci bine au tratat ei cu voi, tocmai ca și cu guvernamentalii, — așa s'a dovedit; — n'a fost sete naturală, aceea, de care v'ați plâns voi, ci numai sete după victorie, aceasta singură v'a torturat, căci nu v'ați putut-o stîmpăra, — rămânând în minoritate.

„Vi-a fost frig? — de ce nu v'ați dus să vă încălziți la focul, ce pârpalăa violu — după-cum spune președintele comisiunii. Dacă voi îndată a-ți și stins focul acela — asta n'a putut-o ști președintele, căci doar' nu-i atotștiutor, și apoi datoria lui era să se mai uite și în dăra partidei guvernamentale, ca nu cumva să piară aceia de frig.

„Ați picat morboși? — apoi pentru asta nu învinovați pe președintele (Bartal), ci pe D-zeu, care deopotrivă varșă ploile pe cei drepiți și pe cei nedrepiți, căci asta una doar' o credeți și voi, că nici Bartal, nici Sibbenlist nu se pricepe la producerea pe căi măiestrite a ploii?”

„Și așa mai departe. Se plâng înșiși Maghiarii, se vaietă ei înșiși. Căci sistemul ce dominează și-a făcut șieși lege din oprimmarea, apăsarea și nimicirea a tot ce nu 'i-se închină.

Vreți să 'i-ne închinăm și noi?

Cine vrea închine-i-se, închine-i-se lui, satanei și ori-cui, — dar' atunci nu

mai vorbească de ideal național, de onoare poporului român, de genul neamului românesc, căci nu se poate sluji deodată la doi domni.

Nu te poți închina și lui D-zeu, și totodată și mamonului.

Senatul român și regele Umberto.

Se telegrafează din București cu datul 15 Martie: „În ședința de ieri a senatului mai mulți senatori au propus, ca față de regele Umberto, care-și are ziua onomastică, membrii senatului să-și arete stima prin ridicare. Prim-ministrul s'a alăturat la propunere și a zis, că România în totdeauna își va aduce cu multumită aminte de serviciile mari, pe cari Victor Emanuel le-a făcut cauzei române, precum și despre bunăvoința, pe care Italia a dovedit-o neconținut față cu România. Senatorii, ridicându-se au strigat: „Trădească Italia, trădească regele Umberto!”

Sistemul dominant. „Alkotmány”

scriind despre verificarea alegerii din Stupava zice într'un prim-articol:

„Dacă va mai dura sistemul de azi și dacă în războiul de exterminare îndreptat contra partidei populare se va mai repeta fapta mișlească dela Stupava: atunci noi nu mai putem lua răspundere pentru viitorul Ungariei”

Din parlamentul maghiar.

Ședința din 14 l. c.

Casul alegerii dela Stupava, cu ne mai pomenite abuzuri săvârșite de către birii guvernului, este încă în recentă memorie fiecăruia. În contra acestei alegeri s'au înaintat proteste și acuze grave, cari au fost extradate comisiunii IV. verificătoare spre cenzurare. Această comisiune și înaintea după cenzurarea actelor verdictul definitiv, declarându-l de verificat pe alesul guvernului, secretarul de stat Latkoczy. În contra acestei sentențe de verificare doi membri din comisiune au înscut vot separat. În ședința de azi președinte președintelui comisiunii, Hegedus, această sentență, ceea-ce strănește un vifor de nemulțumiri pe băncile opoziției. Ședința a decurs astfel:

Președintele Szilágyi declară pe baza raportului, cetit de președintele comisiiei IV. cenzurătoare, de verificat pe alesul deputat Latkoczy.

Ugron Gábor regretă mult, că parlamentul nu este în stare a modifica sentența comisiunei cenzurătoare, și aceasta cu atât mai mult, pentru-că această comisiune, care din diferite proteste s'a putut perfect convinge despre abuzuri, nu a propus nimic în soluția sa cu privire la delăturarea relor în viitor, și trebuia să facă acest lucru, deoarece-ce nici în cele mai absolutis-

tice state nu sânt cetățenii despoiați în felul acesta de cel mai cardinal drept politic, de libertatea electorală! Comisiunea cenzurătoare a constatat doar chiar și fapte concrete. S'a convins din acte, că fibrul cercului Malaczka a oprit o adunare a alegătorilor pe cuvânt, că nu 'i-au prezentat mai întâiu vorbirea de program înscris a candidatului de deputat. Și în contra unui fibrer atât de prost și nerușinat, care în felul acela a violat drepturile constituționale comisiunea n'a aflat nimic de excepționat! Comisiunea a constatat, că 75 de votanți au fost pe nedrept respinși dela urnă dar' hotărîre în contra acestui abus nu 'i-a fost de datoriță a aduce. Comisiunea s'a putut convinge că votanții opoziției au fost ținți în frig și ploie 36 ore de-ardindul și numai prin aceste apucături miserabile (!!) 'i-a asigurat victoria guvernului.

Președintele admoniază a nu se folosi de termini de acestia.

Polónyi: Sânt încă cu mult prea domoli!

Ugron constată de încheiere, că e o rușine mare, ca o comisiune verificătoare să aducă o sentență ca aceasta și este o rușine pentru ori-și-cine a primi un mandat între astfel de condițiuni.

Contele Apponyi constată și el, că în sensul legii sentența comisiunii nu se poate modifica dar' în fața acesteia stă firmă și sentența opiniei publice, care nici ea nu poate fi modificată sau influențată prin verdictul comisiiei. Din actele puse la dispoziția comisiiei rezultă, că libertatea electorală a fost violată. Dar' în ce țeară trăim? Atât de departe am ajuns noi în luptele noastre pentru libertate, încât să luăm astfel de proceduri simplaminte la cunoștință. Aceasta nu-i cu puțință! Roagă pe president, ca să binevoiască a înapoia toate actele ministrului de interne, pentru-ca să pedepsească pe cei acuși și constatați de vinovați.

Ministrul Perczel nu are nimic contra propunerii lui Apponyi, comunică însă casei, că în contra solgăbirului dela Malaczka a dispus deja cercetările de lipsă.

Madarász József vorbește despre activitatea comisiiei cenzurătoare, trage la îndoaie loialitatea acesteia și-și dă expresie dorinței, ca membrii din această comisie să nu li-se mai impună jură mântul — superfluu fiind constată că în Ungaria libertatea electorală este cu desăvîrșire zdrobită.

Kossuth Ferenc și Holló Lajos vorbesc în sensul celor expuse de Apponyi și aderează la propunerea aceluia.

Eötvös Károly indică mai multe abuzuri ale solgăbirilor și revine asupra celui din Malaczka. Procedura acestuia de a cere vorbirea în scris a candidatului de deputat și a vorbirilor peste

tot este prostie ordinară, căci nici un ofițier al administrației, ba nici chiar ministrul nu are dreptul de a interzice sau permite o adunare, deoarece-ce legea dispune simplamente ca adunarea să fie anunțată. Trebuie să înțeleagă odată ministrul, că lucruri, cum își permit solgăbirii și alte organe administrative sânt în contra legii. (Aplause furtunoase).

Polónyi Géza condamnă de prostie și răutate atentatele guvernului în contra libertății electorale și face apel către toate partidele opoziționale a se uni în aceste chestiuni și a merge solidar împotriva guvernului, care ia sub scutul seu abuzuri de această natură.

După o reflexiune scurtă a ministrului Perczel președintele declară discuția de încheiată, verifică definitiv pe Latkoczy, ear' actele le extrădă ministrului de interne pentru satisfacerea răgării lui Apponyi.

Urmează discuția asupra proiectului despre regenerarea viilor devastate de flixeră.

Issekutz Victor declară că nu poate primi întreg proiectul și își expune motivele pentru cari este constrins a-l respinge. Între motive expune și cele amintite în ședința trecută de Jokay și Andréanszky. Issekutz este un cunosător obiectiv al acestei chestiuni.

La sfârșitul ședinței ministrul Wlassics răspunde la două interpelațiuni făcute în ședințele anterioare de către Vajay.

Situația în Italia.

Căderea ministerului Crispien a fost pricinuită nu numai de catastrofa dela Adua, ca atare, dar' a fost impusă și de opiniunea publică italiană, de indignarea națiunii, care în majoritatea ei covârșitoare nu aproba planurile lui Crispien și ale acoliților lui. Scenele extraordinare de furtunoase petrecute în ședința camerei dela 5 Martie, atât în sală jos, cât și pe galerii, învederau întărirea opinii publice contra ministerului, care tocmai își cetia sentența de cadere, și decretul de numire al noului cabinet. Știm de atunci, că președintele imediat după cetirea decretelor a închis cu câteva scurte cuvinte ședința și anunță amnarea sesiunii pe termen nehotărît. Opoziția și publicul erau exasperate de această procedură, ear' Crispien a fugit, pe neștiute, printr'o porțiță mică din dosul edificiului, și se repezi acasă prin ulicioare laterale, pe unde nu umblă suflet de om, ale Romei eterne. Știa bine, că e blăstemat de popor, dar' nu voia să audă blăstămurile..

Noul minister Ricotti-Rudini, format sub impresia acestor porniri și a acestei indignări, este minister compus din oameni mai multor partide, cu misiunea de a înceta întreprinderile zadarnice, nefolositoare din Africa, pe cât se poate cu păstrarea onoa-

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Raportul general al Academiei-Române

asupra lucrărilor făcute în 1895—96.

Publicațiunile Hurmuzaki și cercetări istorice.

(Urmare).

Aceste documente se impart în următorul mod, după principalele epoce ale istoriei Românilor:

Anii	Documente
Înainte de Mircea-Vodă	1199—1382 786
Epoca lui Mircea și Alexandru-cel-Bun	1383—1432 287
După Alexandru-cel-Bun, epoca lui Stefan-cel-Mare	1433—1504 736
După Stefan-cel-Mare, epoca lui Petru Rareș, Neagoe Bas.	1505—1546 1.110
După Petru Rareș, Lăpușeanu, Despot, Petru Schiopul	1546—1566 981
Epoca dintre Lăpușeanu și Mihail-Viteazul	1566—1593 832
Epoca lui Mihail-Viteazul și a Movileștilor	1593—1610 2.188

Epoca dintre Movilești—Mateiu-Basarab și Vasile Lupu	1611—1633	742
Epoca Voevozelor Mateiu Basarab și Vasile Lupu	1633—1654	603
Dela Mateiu-Basarab și Vasile Lupu până la Brancoveanu	1654—1688	757
Brancoveanu și Cantemirescii	1688—1714	933
Domniile Fanarioților	1714—1821	2.309
Epoca anilor	1821—1949	1.021
	Documente	13.285

Biblioteca.

Din raportul, pe care vi-l va prezenta comisiunea specială a bibliotecii veți constata, că colecțiunile Academiei au continuat a se îmbogăți și a aduce cele mai mari foloase studiilor științifice, și mai ales celor privitoare la istoria națională. Strimtoarea localului, care de câțiva ani este o împedecare pentru buna instalare și păstrare a acestor colecțiuni, precum și pentru înlesnirea folosirii lor, va fi în curând înlăturată pentru timp mai îndelungat. Statul va da pentru acest scop Academiei un nou și însemnat ajutor.

Donățiuni, legate și fonduri.

Comisiunea financiară, pe care o veți alege, vă va arăta cu deamănuntul atât che-

stiunea financiară a Academiei în anul trecut, cât și starea fondurilor; ear' comisiunile speciale, alese în sesiunea trecută și în special însărcinate cu supraveghierea fundațiunilor Adamachi și Otteleșanu, vă vor arăta atât modul cum s'au administrat aceste fundațiuni în anul trecut, cât și dispozițiunile ce sânt de luat asupra lor pentru anul următor.

În privința celor două mari fundațiuni Adamachi și Otteleșanu, în această relațiune, mă cred totuși dator a vă aduce la cunoștință următoarele fapte principale:

1. Regulamentului fundațiunii Adamachi, votat la 7 Aprilie 1894, a continuat a fi pus în aplicare, astfel, că în acest an Academia acordă 4 burse de câte 100 lei pe lună la următorii studenți ai facultății de științe din Iași: Elena Cancicov, Dimitrie Cădere, Eduard Christovici și I. Popovici-Cerchez; 4 burse de câte 100 lei pe lună următorilor studenți ai facultății de medicină din Iași: Marta Trancu, Niolae Lupu, Maria Anastasescu și Aspasia Macarovici; 2 burse de câte 100 lei pe lună la următorii elevi ai școalei de poduri și șosele din București: Ioan Motoiș și David Rosei; 1 bursă de 250 lei pe lună dlui Ioan Simionescu pentru studiul geologiei la universitatea din Viena; 1 bursă de 300 lei pe lună dlui Gheorghe Pantazi pentru studiul minelor la academia dela Freiberg; și 1 bursă de 6800 lei pe an, sporită în urmă la 8660 lei, dlui inginer Victor

Guțu, pentru studiul exploatarei petrolului în America-de-Nord și Caucas.

În același timp, în acest an, s'a început aplicarea regulamentului în privința premiului anual Adamachi, a cărui acordare este la ordinea zilei chiar în această sesiune.

În privința averii care formează fundațiunea Adamachi, am a vă aduce la cunoștință, că în urma autorizării date la 22 Martie trecut, delegațiunea a vândut casa Adamachi din Iași principelui Dimitrie Michail Sturdza pentru suma de 135.000 lei, care a fost capitalizată prin cumpărare de efecte.

2. Institutul Otteleșanu și-a încheiat la lunie trecut anulul an școlar. La examene au asistat dnl I. Kalinderu și N. Quintescu. La începutul lunii Septemvrie s'a primit o nouă serie de 15 elevi, după normele stabilite în anul trecut.

3. Averea rămasă dela anulul donator al Academiei, Evanghelie Zippa, se află încă în litigiu fașinea instanțelor judecătorești. Vărsământul anual al Academiei de 1.000 galbeni pentru anul 1892 a fost încasat dela administrațiunea judecătorească instituită asupra acestei averi. Nu s'a putut până acum încasa aceeași sumă pentru anii 1893, 1894 și 1895, din cauză că administrațiunea a declarat, că nu dispune de fonduri, neputând, încasa mai multe venituri întârziate.

4. Vă este cunoscută lunga întârziere, care s'a făcut pentru a se da Academiei au-

torisarea legală de a primi averea lăsată ei prin testament de către repositat Emanoil Donici, încetat din viață în București, la 18 Septemvrie 1894. Această autorizare, absolut necesară pentru-ca Academia să-și poată urmări și apără dreptul seu, s'a putut obține numai la 21 Octomvrie trecut, grație grabirii cu care dl coleg P. Poni, actual ministru al instrucțiunii publice, a binevoit să o acorde. Îndată după obținerea autorizării, Academia a cerut punerea în posesiunea averii, dar opunându-se rudele repositatului, Academia a cerut sequester judiciar și tribunalul a numit un custode.

5. La 27 Septemvrie a încetat din viață la Roman Ioan Agarici, bărbat politic, care a luat parte la viața publică a țării timp de peste 30 ani, începând dela 1857. Prin testamentul seu, el a lăsat Academiei moșia moara Grecilor din județul Vaslui, pentru-ca Academia să înființeze și să întrețină pe acea moșie o școală profesională cu internat pentru fii de țărani. Delegațiunea a supus dispozițiunile acestui testament discuțiunii domnilor membri prezenți în ședința dela 10 Noemvrie. În urma acestei discuțiuni, s'a amnat decisiunea de acceptare. Întreagă chestiunea se supune decisiunii d-voastre.

(Va urma.)

rei de arme și prestigiului Italiei. Grea misiune într-adevăr, așa cum stau lucrurile azi! Ziarului oficios german, „Hamburgischer Correspondent“, i se scrie despre formarea cabinetului următoarele: Marchisul Rudini și generalul Ricotti au declarat regelui, că nici vorbă nu poate fi de o recucerire a teritoriului ce-l posedă Italia în Africa înainte de înfrângerea dela Amba—Alagi (7 Decembrie), căci pentru așa ceva s'ar cere o 1/2 miliardă de franci și o armată de 100.000 soldați. Rudini a propus apoi regelui, a încheia cu Menelik o pace cu pretențiuni moderate și pe viitor a nu trece peste limitele triumfului Massauah—Asmara—Keren. (A se vedea pe mapă Africa, căci n'au mai astfel cetitorul poate înțelege importanța întregii afaceri atât militare, cât și politice. Red. „Tribunei“.) Regele, încremunit de o astfel de propunere, răspunde: „Pacea cu Menelik o va pute încheia, poate, Victor Emanuel III., dar' nu Umberto I.“ După această convorbire regele avea serioasă intenția, a rechema pe Crispi la putere și a avut încă în aceeași zi cu dînsul conferință de mai multe cîsururi; el și-a schimbat părerea numai în urma stăruințelor prințului moștenitor....

Informația ziarului oficios german, apărută încă la 12 Martie, n'a fost desmințită până acum, ceea ce ar pute să fie dovadă, că lucrurile s'au petrecut întocmai. Dar', fie și numai anume, cu scop determinat, născocită, încă și în cazul acesta reproduce exact nota situației: jos cu aventura africană, pace onorabilă cu Abyssinienii!

Știa bine Crispi, că națiunea nutrește aceste sentimente și pentru a-și deschide porțile din dos în această privință, ordonase, îndată a doua sau a treia zi după bătălia dela Adua, generalului Baldissera să trimească la Menelik pe cineva cu scop de a începe pertractările de pace. Noi știm, că Baldissera trimisese într-adevăr pe majorul Salza sub pretext, „de a cere îngroparea cu cinste a soldaților Italiani căzuți pe câmpul de luptă și a stabilii numărul prizonierilor“. Publicului se spusese numai această aversiune a misiunii majorului.

De Vineria trecută vin din Roma știri despre pertractările de pace între guvernul italian și Menelik, care cere condițiuni destul de grele, pentru Italiani, anume:

Italianii să se restrîngă în Africa la triumful Asmara—Keren—Massauah; să renunțe la tractatul de Uciali (tractat încheiat la 1884, prin care Abyssinienii sînt ținuți a nu trata cu alte puteri fără știrea de mai înainte a Italiei. Red. „Tribunei“); o despăgubire mare de rebel; răscumpărarea prizonierilor (600 soldați și 50 ofițeri); dărarea fortărețelor de pe granițe și regele Umberto să trimită plenipotențieri în tabera lui Menelik, spre iscălire învoielii de pace. După o altă telegramă, Menelik cere, că și chiar și pertractările despre condițiile păcii să se urmeze în Adua, Massauah sau eventual și în Berna (Elveția); el nu vrea să trimită soli în Italia, nefiind vasal al regelui Umberto.

Incontestabil, că condițiunile acestea sînt foarte umilitoare pentru Italiani și încă nu e exclusă nici presupunerea, dacă dorința anunțată a regelui abyssinian Menelik, de a încheia pace, este sinceră, ori numai o apucătură pentru a câștiga vreme el, și spre a reține pe Italiani să nu-și continue pregătirile pentru rebel și mai departe. Versiunea aceasta ar avea oarecare basă în cererea lui Menelik, că regele Umberto să numească pe plenipotențieri de pace nu pe cale telegrafică, ci printr-o scrisoare autografă către el, Menelik.

Cum consideră aceste condițiuni regele Umberto, guvernul și opiniunea publică în Italia, încă nu știm pozitiv. De sigur, prima impresie va fi: consternare; mâne ziarele ne vor aduce pe semne ceva mai pozitiv.

Într-o asemenea situație pe câmpul de bătăie este cam următoarea: zilnic sosesce la Asmara rîniții în lupta dela Adua; fortăreața Adigrat e deplin încinsă de Abyssinieni; Kassala, de către Mahdisti. Generalul Baldissera, stabilit deocamdată în Asmara, restabilește spiritul decăzut al trupelor, le concentrează și cere de acasă trupe noi: șese batalioane de infanterie și 6 baterii de tunuri.

Despre generalul Baratieri, corespondentul unui ziar din Roma telegrafează următoarele din Massauah: Cum s'a coborât de pe trîsură, trebuia sprijinit de alții; este prăpădit trușește și sufletește. „Mi-a zis, că în urma prea marelui încordări a nervilor nu poate dormi de trei săptămîni. Ultima necorigire l'a doborât cu totul. O clipă de slăbiciune își lua stăpînire peste el; mîntea l'a părăsit (așa zice și 72 în articolul: „Horribile dictu“, că „mîntea îi refuză serviciul“) și-mi era rușine, a da înăpoi, fără a cuteza să mă arunc în bătălie. El pricepe, că urmările necumpenirii sale sînt grozave pentru Italia și colonia Erythraea. Dacă n'ar fi luat

în seamă familia sa, care nutrește simțăminte foarte religioase și-ar fi curmat zilele. Viitorul său și cariera i-s'au dus. Parcă vro putere secretă l'ar fi mînat la atacul dela 1 Martie, etc. etc.

(Ultimele știri se potrivesc foarte bine și la situația locală din Sibiu, și zugrăvesc minunat „psichologia momentului“ după „atacurile“ întemplate în redacția „Tribunei“, la începutul crizei, precum și urmările ulterioare ale acestei până în ziua de azi).

Spre liniștirea spiritelor acasă, Umberto a iacilit amnestia la 120 persoane, cea mai mare parte osândiți de tribunalele militare în afacerea răscocilor din anul trecut întemplate la Sicilia și Massa-Carara. Decretul a și apărut. Printre amnestiați se află și 3 deputați: Defelice, Bosco și Barbato, cari au fost puși pe picior liber în ziua de 14 Martie, și iau astăzi chiar parte la ședința camerei, care-și redeschide sesiunea.

În sfîrșit o depeșă din Bozen (Tirol) dela 13 Martie vestește, că trecerea desertorilor Italiani pe teritoriul austriac continuă.... Numărul celor aflați în Bozen și jur se ridică la 500... Ieri au sosit cam 100 desertori cu arme și bagaje... Pe drumul dela Cortina la Toblach se vîd în fiecare zi fugari Italiani, fără uniformă, mergînd către calea ferată. În muntele Saissier-Alpe au petrecut ieri-noapte, într-o colibă deschisă, un cârd mai mare de fugari... Din cauza vestimentelor defectuoase, oamenii acestia suferă foarte mult.

Depeșă e mult mai amănunțită, lungă de tot, dar' nu o putem da din cauza lipsei de spațiu.

Triste stări, într-adevăr!

Cronică politică.

(Serbia și Rusia). Printre ziaristi de față la sîrbările trecerii lui Boris al Bulgarilor la ortodoxism, era și vestitul general în pensie Komarov, proprietarul și directorul ziarului „Sviet“. Pe drumul de reînnoire, generalul s'a oprit cîteva zile în Belgia, unde venise în atingere cu oamenii politici din toate partidele. Înșiși chiar progresiști, azi la putere, care în totdeauna erau considerați ca antirusi, — au dat în onoarea lui un banchet, dela care însă se abținuseră atât liberalii, cât și radicalii. Ba acești din urmă au pus chiar în vileag secretul, că guvernul însuși a dat 500 franci pentru ținerea banchetului.

Reîntors la Petersburg, Komarov a ținut până acum două prelegeri în așa zisa „societate slavă de binefacere“. În cea dintîi vorbea despre Bulgaria și prințul ei, pe care îl ridică în șapte ceruri; subiectul celei de a doua era actuala situație a Serbiei. Influența Rusiei este preponderentă în Serbia, a zis generalul. Ministrul-president sîrbesc, dl Novakovic i'a declarat, că odioasă fusese dușman al Rusiei, fiindcă politica orientală a ei nu-i putea inspira ministrului, încredere. După-aceia însă conferise mai multă vreme cu ambasadorul rusesc în Constantinopol, dl Nelidov, și primise dela dînsul asigurare pozitivă, că Rusia nu se va amesteca niciodată și în nici un fel de împregiurări în afacerile lăuntrice ale Slavilor din Balcan, a devenit amic credincios al împărăției Țarilor.

Komarov a mai spus, că atât Ristic, cât și generalul Franasovic (progresist) i'ar fi declarat, că Serbiei nu-i rămîne altă politică externă de urmat, decît de a merge mână în mână cu Rusia.

Seminarul român din Lipsca.

— Scrisoare particulară. —

Lipsca, la 13 Febr. st. n. 1896.

Onorată Redacțiune!

Știind, că fiecare Român privește cu interes la acțiunile seminarului român de aici, aveam de gînd încă dela începutul semestrului (trecut) să ținem în curent pe cetitorii presei române cu toate momentele mai însemnate ce se petrec în sinul aceluia.

A și trimis unul dintre colegii mei îndată la începutul semestrului uneia dintre redacțiunile române un raport detaliat despre deschiderea seminarului etc., în locul căruia însă s'a publicat numai un man extras, preferîndu-se alte multe corespondențe lungi, de interes local.

Îmi place a crede, că „Tribuna“ va publica în întreaga extensiunea sa acest raport, în care am de gînd a da o scurtă dare de seamă despre progresele seminarului în semestrul de iarnă 1895/6.

Seminarul a fost cercetat de 16 ascultători, anume: 2 Danezi, 5 Germani, 1 Arman și 8 Români, dintre cari danezul Benedixt silit fiind a se reîntoarce în patria lui, n'a putut termina semestrul.

Biblioteca seminarului (vr'o 800 vol. și 20 reviste și jurnale) a fost deschisă ascu-

tătorilor în toată ziua dela 8 ore dimineața până la 8 ore seara.

Prelegeri s'au ținut de 3 ori pe săptămîna. Luni și Sîmbăta s'a tractat despre flexiunea cuvintelor l. române din punct de vedere al dezvoltării ei istorice, car' Mercuria (11/2) s'au cetit și explicat texte vechi (din crestomația lui Gantier și din Psalirea „Scheiană“ și texte noue din literatura populară (Sezătoare).

Tot a doua Mercuri, seara am fost întruniți la o cină comună în casa harnicului conducător al seminarului, domnul Dr. G. Weigand, unde, pot afirma, că petreceam cele mai plăcute momente din viața noastră socială de aici.

Afară de orele prescrise, ne era deschisă ori-și-cînd casa dlui Dr. Weigand, care de câte-ori se adresa cineva la d-lui în vre-o cauză sau pentru un sfat, totdeauna cu o rară bunăvoință își jertfa prețiosul d-sale timp, numai ca să ne poată ajuta. Din conversații de acestea trăgeam totdeauna cel mai mare profit intelectual, căci domnul Dr. Weigand ne spune tot ce prin grea muncă descopere însuși și ne lasă să-l folosim în lucrările noastre.

Nu ambiția personală, ci prosperarea seminarului e idealul acestui savant.

Precum la început s'a deschis semestrul cu un banchet, așa și la sfîrșit s'a încheiat tot cu un banchet dat de harnicul conducător al seminarului. Petrecerea a fost cît se poate de vie. La începutul semestrului s'a sîrbătorit, dl Dr. Schladebach care depusese atunci doctoratul cu strălucit succes, ear' acum a avut ocaziunea ca să sîrbătorim pe noul doctor în l. română pe bravul tîner Dr. E. Backmeister, care cu o zi înaintea depusese examenul cu rarul succes „summa cum laude“.

În onoarea lui a ridicat dl Weigand primul toast. La acesta a răspuns dl Dr. Backmeister cu frumoase cuvinte, terminînd: „Trăiească și prospereze seminarul român din Lipsca!“

După aceea dl Siegmann i'și-a luat adio dela seminar cu pîrînzătoare cuvinte, căruia răspunzîndu-l dl Weigand își exprimă dorința de a-l vedea adese-ori în mijlocul nostru și după-aceia de a mai fi membru al seminarului.

În numele Românilor a vorbit apoi într-o frumoasă românească dl S. Pușcariu, ridicînd meritele dlui Weigand, la ce noi de colea răspuserăm cu un de 3 ori „Hoch“.

Șirul toastelor l'a încheiat vechiul Dr. în l. română, dl Duncker.

Cu inima plină de frumoase impresiuni ne-am despărțit de dl Weigand și de amabila d-sale soție, dorîndu-ne o grabnică revedere în semestrul viitor.

Activitatea studenților români înse produce rezultate îmbucurătoare și în alte sfere. Îmi permit a vă aminti aci unul dintre cele mai recente.

În „Akadem. Neuphilologischen Verein“ de aici a ținut neobositul nostru amic, dl S. Pușcariu, o frumoasă prelegere în două sîmbete după oaltă despre nemuritorul nostru poet Eminescu.

Pîrînzînd adînc în spiritul poeziilor lui Eminescu, el a ținut să releveze toate părțile lor geniale și să le predee cu o adevărată măiestrie, întrecînd pe alocurea exemple în traducere germană, mare parte traduse de el însuși. Succesul lucrării a fost neașteptat de strălucit.

I'a succes a deștepta în toți un viu interes față de literatura română și cînd drept sfîrșit al lucrării a cetit doina lui Eminescu românește, mulți dintre ascultători i'au dat promisiunea că se vor ocupa mai de-aproape cu frumoasa noastră limbă.

Succesul dlui S. Pușcariu înseamnă, ca toți tinerii români de pe la universitățile străine să ne punem la muncă în toate direcțiunile, căci numai așa vom pute deștepta interesul popoarelor culte pentru al nostru drag popor.

Pionier.

Bancile noastre.

În viața popoarelor, bunăstarea este termometrul, care arată trăinicia și viitorul unei națiuni.

Dacă privim în trecutul nostru vedem, că până la anul desrobirii plugarului, economia n'a putut lua nici o dezvoltare, nu s'a putut forma economia națională, lipsindu-i cerința fundamentală: libertatea.

În vremile trecute, numai acolo a putut fi vorbă de economie națională, unde a domnit omul peste proprietate; ear' nu proprietatea peste om, cum era bună-oară încîtușat țeranul nostru de glie.

Multe și mari greutatea a îndurat plugarul nostru până a ajuns a fi stăpîn pe pămîntul lucrat de dînsul dar' din momentul ce i-s'a împlinit această dorință, din ziua ce putu să aibă domnia peste proprietate, se înceapă progresul economic și se puse teren economiei naționale.

După liberarea țeranului și proprietății din cătușile grele urmă un timp greu pentru plugari și proprietari: usura liberă. Românul încetățenit și stăpîn făcut după apăsarea moștenită din strămoși deodată ajunsese la mai multe libertăți, de care grabi a se folosi cu îmbelsugare. Mai ales în anii 1870 sub domnia usurei libere prin lege decretată, au grăbit o mulțime de țerani a gusta hămisiți, încît multora le căsuna mari stricăciuni, lăsînd o mulțime de persoane mai ușurate și fără socoteală pe ulițele satului. Stăpîn pe moșia răscumpărată din feudalism cu sudori de sînge, se făcu arîndașul satului.

Vîzînd conducătorii firești svircolirea, în care ajunsese poporul nostru, luînd la serioasă chibzueală starea tristă în care se confundase prin lăcomia banului: se hotărîră, ca cu ori-ce preț să-l scape.

Sub aceste împregiurări se puse fundamentul institutului de credit „Albina“, cu menirea curată ca se scape, încît se va pute, pe țeranii români din sclăvia capitalului străin. Dela acest timp se datează întemeierea băncilor române, a căror număr dimpreună cu însoțirile trece peste 50, eară capitalul adunat este aproape la 20 milioane.

După cum vedem, chemarea și menirea institutelor noastre de credit prin anii 70 era într-adevăr o datorință și trebuință foarte legitimată, care nimenea nu o poate trage la îndoială. Ani de-a-rîndul capitalul adunat a fost de lipsă, ca prin acela poporul să fie scăpat din robia și domnia capitalului străin.

Astăzi referențele vremii schimbîndu-se, și întrebuițarea capitalelor adunate la bănci ar trebui schimbată. Pe lîngă toate acestea băncile noastre urmează calea apucată, merg pe drumul bătut și cimentat aproape de 25 ani. Fiecare institut de credit lucră într-acolo, ca se poată așeza sau plasa cît de mulți bani, ca se poată face clăd de mare revirement, că așa pot ave dobîndă sau profit mai mare și toți funcționarii pot fi bine plătiți.

Îndoiala nu încape, că acest metod statorit ca o șemă, este cel mai practic și mai ușor: lucru puțin, venite grase și sigure.

Dacă vom sta și socoti, dacă vom pîrîndu-ne în afacerea și gestiunea băncilor aflăm, că astăzi nu se face decît foarte puțină economie națională. Între împregiurările de astăzi băncile mare parte fac comerț de bani și usurărie, care în loc de a ridica poporul la bunăstare, îl folosesc de mijloc pentru câștig. De astădată nu voi să întru mai profund a descoperi scăderile, ci mai vîrtos voi arăta la terenul unde ar trebui să lucre și opereze băncile noastre, căci referențele vremii de astăzi așa pretind.

Cu toți știm și vedem, că terenul industriei naționale este neglijat, cu toți vedem, că poporul n'are unde-și valora brațul sau, n'are piațe pentru produsele brute.

Dacă este așa, înțelept lucru ar fi, ca băncile noastre, o parte anumită din capitalul lor să-l întrebuițeze pentru întemeierea industriei și comerțului național. Poporului să-i deschidă cale de venit deoparte prin cumpărarea produselor sale, de altă parte prin lucrarea acelor. Așa ar fi de doric, ca să întemeieze din o parte oare-care a capitalului vre-o fabrică, acolo unde se arată locul și împregiurările mai potrivite.

Noi n'avem nici o moară mare, n'avem nici o fabrică de piei, postayuri zăhar sau spirt. Toate aces'e noi și poporul le cumpărăm dela străini cu bani scumpi.

Așa credem, e sosită vremea, ca să se mai restrîngă împrumuturile cambiale, și devisa să fie: să întemeiem industria națională.

Dorința generală este, ca să vedem pe presidenții, directorii și direcțiunile institutelor noastre de credit la un congres economic, de unde să mai răsară ceva nou pe terenul economiei naționale.

Referențele noastre de astăzi impun, ca se dăm mijloace de trai fiilor nostri și se scutim plugarul de criza economică în care se svircolește.

Întelepciunea așa pretinde, că produselor brute să le asigurăm piață, toate aceste se pot face prin fabrici și comerț...

Dela băncile noastre se așteaptă, după schimbarea timpului, industrie și comerț național. Cei competenți, socotiți-vă!

Plugarul.

Desvîlirea ticăloșilor.

Un preot, din părțile ungurene ne trimite spre publicare următorul articol, în formă de epistolă către un prieten:

Îubite amice li!

Pe cînd eram în seminarul din Arad ne însuflețiam mult pentru cauza națională, cînd d. e. ne-au atacat Ungurii, noi eram în etagiu în cursul pregătitor și eram gata să dau cu ghetele în capul lor, — numai o păreche aveam — de nu era de față directorul, sigur aruncam jos băncile să mă conving despre puterea de rezistență a Ungurilor și a băncilor de școală.

Toate acestea le-am comis, și ne-am expus pentru cuviosul părinte V. M. care acum excelează cu „nexusul causal“ și „adaus unic“.

Ori-cîntă cisiune este în societatea noastră avem noroc, că poporul nostru este încă virtuos, și barem chestie confesională nu cunoaște, ear' pentru cea națională își sacrifică ce are mai scump.

Unde este, li, aureola ce-ți închipuiai? Cred că nu te vei mai încrede vorbește nimîrui și nici-cînd.

Ce-ți enăzere mai la vale, am auzit și eu dela un coleg, „ți-le descoper în scrisoare deschisă, poate vor fi de interes public, pentru noi ca Români, numindu-ne și „Tribuniști“.

„Mor' îndemnat să mă las de „Tribuna“, care după a lor părere, abia ar ave 5 — 600 abonenți, și să stîrpsc după putință și „Foala Poporului“ unde și cît pot“.

Am mai auzit că are să apară o nouă foaie românească, dar' foaie nu glumă bre! oameni cu inimi de lei vor să contribuiească cu mulți lei la susținerea ei, puteri psihice vor fi de toată și din toată pînura, ex-ministrii, fie chiar cel tare din „Vulturul“ care a ridicat pe Hamsea cu o mîna — apoi noveliștii fie chiar și politici la Slavic, în urmă călugări ambulanți V. M. R. Și-rianu etc.

Unde o se apară nu mi-s'a spus, dar' de era preot dela care le-am auzit, garantez că-i pieptenăm barba.

Crisa „Tribunei“ noastră încă nu e resolvată, abia acum începe dl A. C. Popovici, poate el va clarifica situația, mai ales dacă cei cu noua foaie l'ar și expulsa.

Tu ai condeiu dibăciu, scrie-mi, ce crezi despre toate acestea?

Sînt bolnav, sufer de insomnie și medicul mi-a prescris să cetesc „R. O.“, „T. R.“ și „Controla“ toate mîe costă prea mult, trimite-mi cîteva numeri dela tine, altcum medicul garantează că e medicină sigură.

„Tribuna și Tribuniștii“ am cerut-o direct dela autor, V. M. sau R. Ș. nu mi-a trimis-o.

Salutare, al tîu:

„So“.

P. S. Să-mi răspunzi, în post e mai cu huz.

REVISTA PRESEI.

„Gazeta Transilvaniei“ (nr. 51) scrie despre „Necazurile Românilor Macedoneni“, zicînd, că la noi nime nu înțelege de ce au fost cei doi eforti amenințați cu expulzare. Și numai simplul cuvînt „expulzare“ ar trebui să producă un acces de friguri în oamenii nostri.

Din declarațiunile primului ministru e greu a te orienta. A făcut bună impresiune știrea, că guvernul i'și-a luat de seamă și a renunțat la expulzare. Dl Fleava, care era se făcu o interpelare, și-a retras-o, sperînd la o aplanare.

„Aceasta — încheie „Gazeta“ — ar fi îmbucurător pentru guvern și pentru partid, dar' noi am doric, ca înainte de toate soluțiunea ce se va afla, să fie îmbucurătoare pentru cauza fraților nostri din Macedonia, care este și rămîne mai pe sus de interesele vremelnice de partid“.

„Dreptatea“ (nr. 50) reproduce din vorbirea deputatului Visontai Soma, care a apreciat justiția maghiară.

— În nr. 51 revine la desvîlirea dlui Aurel C. Popovici. Zice că Brote și clică lui au fost agenți provocatori în sinul partidului. Brote, diabolus rotae, a fugit dinaintea procesului „Memorandului“ și a îndemnat și pe ceilalți să fugă.

„Onoare însă membrilor rămași acasă și mulțumită onestității lor — scrie „Dreptatea“ — trăsătura de șah n'a succed. Cei buni au preferit temnița, dar' au rămas la postul lor. Ear' agentul Brote nu a fost urmărit din partea justiției ungare, deși în astfel de cîsururi e regula, că fugarul are să fie condamnat în contumacie. Eată un criteriu la aserțiunea noastră, că oamenii aceștia au fost agenți provocatori!“

„Deutsche Zeitung“ din Viena publică în numărul de Sîmbăta un articol despre „Milleniu și naționalitățile din Ungaria“, în care la început descrie reclama febrilă jido-vească ce se face deja de multe luni acestei sîrbări, care este exclusiv a poporului ma-

Iosif Marschall.

Făină roșie l-ma.

Cel mai bun nutreț pentru porci și vite.
50 chgr. fără sac fl. 2.10,
pentru revânzătorii,
b/500—1000 kilograme franco loco
per 100 chgr. fl. 4.15.
recomandă [1082] 2—10
Joh. Mich. Klein,
Rosenanger nr. 9,
(vis-à-vis de târgul peștilor).

INSTITUT TIPOGRAFIC în SIBIU.

A doua edițiune
din
ȚINEREA VITELOR
de
Eugen Brote,
president al „Reuniunii române de agricultură din
comitatul Sibiu”.
Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

La „Institutul Tipografic” în
Sibiu se află de vânzare

CARTEA DURERII
DE
EMIL BOUGAND.
TRADUCERE DE
IACOB AFIN NICOLESCU.
Editor: Dr. E. DĂIANU.
Prețul 70 cr.

Această carte a fost recomandată de
cătră Exc. Sa Metropolitul Victor Mi-
hăil de Apșa printr'un circular special.

„Institut Tipografic” în Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Însoțirile de credit

împreunate cu
însoțiri de consum, de vânzare, de vineri, de lăp-
tării etc. și instrucțiunile trebuincioase.

Îndreptare practică

pentru
înființarea și conducerea de astfel de însoțiri

de
F. W. RAIFFEISEN.

Edițiunea a V-a.

Traducere autorizată de

Dr. Aurel Brote,

directorul băncii gen. de asigurare m. „Transilvania”.

EDITURA

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibiuului”.
(280 pagini mari).

Cartea costă 80 cr. (cu porto postal 90 cr.,
recomandată 1 fl.) și se poate cumpăra dela

Institutul Tipografic în Sibiu.

Cel mai mare deposit

Avis!

Am onoare a comunica p. t. publicului, că 'mi-a sosit pentru
sesonul de primăvară și de vară

cele mai frumoase și mai diferite

stofe moderne pentru dame

veritabil Cretone, Zephyre, Batiste, Satine, elegante umbrelute
și paraplee; garniture de pat și masă, perdele de lână și dan-
tele; apoi covoare-satins în toate sortele; Cloths de lână și bum-
bac; cele mai bune calități de albituri pentru domni, mănuși,
ciorapi, călțuni, dantele și toate celelalte articole de modă.

Prețurile cele mai moderate.

Ofer apoi sub prețul cumpărării, o parte de resturi atât stofe
de pîr, cât și de spălat.

Pentru o clientelă numeroasă, se roagă

cu deosebită stimă

Demeter Anton,
Sibiu, Piața-mică nr. 2.

în covoare,

Prima bererie magh. pe acții în Steinbruch.

Spre binevoitoare luare aminte!

Stimații noștri mușterii, precum și p. t. consumatori sunt prin
aceasta făcuți atenți, a nu confundă marca noastră cu marca celei-
alte fabrici de bere din Steinbruch. Butoaiile noastre cât
și sticlele de bere sunt provăzute cu adresa noastră completă: „Prima
fabrică maghiară de bere din Steinbruch”, și chiar și dopul poartă
banda fabricii cu aceeași inscripție.

[1012] 2—3

Cu distins respect

Depozitul principal al

Primei fabrici magh. de bere, societate pe acții în Steinbruch
Sibiu, strada Schewis nr. 3.

Prima bererie magh. pe acții în Steinbruch.

Dela Tipografia „Aurora” A. Todoran

din Gherla — Szamosujvár se pot procura următoarele cărți:

Cuvântări pe Dumineci. *Tom. I. de renumitul ora-
tor — în Domnul adormitul — **Făstîn Popșiu**, 48 pre-
dică pe 39 Dumineci. Prețul fl. 2.20.
***Cuvântări bisericesti** (acomodate pentru ori-ce timp) de
Ioan Papiu. Tom. I. Edit. II. Prețul fl. 1.20.
***Cuvântări bisericesti** la toate sărbătorile de peste an de
Ioan Papiu. Prețul fl. 1.50.
***Cuvântări funebreale și iertăciuni** pentru diferite cazuri de
moarte, întocmite de Ioan Papiu. Prețul fl. 1.50.
***Cuvântări funebreale și iertăciuni.** Din autori renumiți,
prelucrate de Tit Bud, vicar. Prețul fl. 1.—.
***Catechese** pentru pruncii școlari de Tit Bud, vicar. fl. —.40.
***Cuvinte de aur** sau învățături înțelepte date de un pă-
rinte fiului său, din operele lui J. H. Campe traduse
de I. Sonea. Prețul fl. —.60.
Dumnezeiasca liturgie a celui dintru sfinți părintelui nostru
Ioan Chrysostom de Ioan Boroș. Prețul fl. —.25.
***Ierarchia bisericească** sau explicarea ceremoniilor sacre
prescrise la Chirotonia Gradelor s. Ierarchie de Ioan
Boroș. Prețul fl. 1.50.
***Istoria revelațiunii divine**, G. Pop. Tom. I, II. fl. 4.50.
Manual Catehetic pentru primii ani școl. de Basiliu Rațiu.
Prețul fl. —.40.
***Predice pentru Duminecile de peste an** compuse și elu-
crate după catechismul lui Deharbe de Vas. Christe.
Tom. I. dela Dum. Vameșului și a Fariseului până
la Dum. X. după Rusali. Prețul fl. —.90.
***Predice popareale pe Dumineci și sărbători** ocazionale și
pentru morți de Gavril Pop. Tom. I, II, III. și IV.
Fiecare tom costă numai câte fl. 1.—.
***Predice pe toate Duminecile și sărbătorile de peste an**
de Dr. Em. Elefterescu. Prețul fl. 1.60.
Rugăciunea Domnului Tatăl nostru explicată pe scurt de
Ioan Boroș. Prețul fl. —.10.
***Reuniunea Românilor din Transilvania și Ungaria.** Studiu
național-istoric-religios de Nicolau Manegut, proto-
presbiter. Prețul fl. 2.—.
***Ritual pentru pruncii școlari** de Tit Bud. Prețul fl. —.20.
***Rezultatele filosofiei** sau cunoștințele cele mai de frunte
despre natura spirituală a omului, despre relațiunile
și scopul lui, expuse în mod popular de profesorul
Dr. Ios. Frappotti, prelucrat în traducere liberă de
I. Papiu. Prețul fl. —.60.
Toma a Kempis despre imit. lui Christos, tradus de pe
originalul latin de Gavril Pop, canonic. Prețul fl. 1.15.
Tipicul preotesc din cărțile rituale prelucrate de Tit
Bud, vicar. Prețul fl. —.55.
Cartea durerii. Tradusă din limba franceză de Iacob
Afî Nicolescu. Prețul fl. —.70.
Buchetul. Culegere de cântece culese de I. P. Reteganul
broș. fl. —.25. Legat și aurit fl. —.38.

Bar cobșarul. Novelă originală de Emilia Lung fl. —.10.
Bunica și nepotul. Schiță din sfera educațiunii. După
Ernest Legouvé de G. Simu. Prețul fl. —.6.
Cântul în școala populară. De Iuliu Pop, învățător în
Năsăud. Praxă. Teoriă. Cânturi. Prețul fl. —.30.
Cartea ilustrată pentru copii și copile. Cu 18 ilustra-
țiuni, de George Simu. — Această broșură conține
istorioare și poezii morale spre excitarea gustului de
cetit la copii. — E acomodată această carte și ca
premiu pentru școlarii diligenți. Prețul fl. —.25.
Codrean era în codrul. Baladă de G. Simu. fl. —.6.
Cântărețul. Novelă de Dem. Dan. Prețul fl. —.15.
Carmen Sylva. Prelegere publică ținută prin V. Nicoara,
prof. gimnas. — Cu portr. M. S. Regina României.
Prețul fl. —.10.
Chinuțuri de cari strigă feciorii în joc de I. Pop Rete-
ganul. Prețul fl. —.40.
Cu vârful penei. Scrieri satirico-humoristice de Antoniu
Popp. I. Monologe. II. Humor și satiră. O broșură
foarte petrecătoare. Prețul fl. —.55.
Dialogul Țiganului cu S. Petru în poarta raiului de Aron
Boca Velcherianul. Prețul fl. —.25.
De când se numește femeia porumbiță? Poveste de Lau-
rențiu Ciorbea. Prețul fl. —.12.
Donă turturele de aur. Poveste de Laur. Ciorbea. fl. —.12.
Din trecutul Silvaniei. Legendă de Victor Rusu. Prețul
fl. —.60.
Zile negre. Versuri de Petrea dela Cluj — cu o prefață
de G. Simu. Prețul fl. —.25.
El trebuie să se însoare. Novelă de Maria Schwarz, trad.
de N. F. Negruțiu. Prețul fl. —.15.
Economia pentru școalele popor. de T. Roșiu. Ed. II.
Prețul fl. —.15.
Felicitări în poezii și prosă la anul nou, ziua nașterii și
ziua numelui cătră tată, mamă, moși, unchi, mătușe,
nănași, tutori, preoți, învățători și binefăcători, pre-
cum și alocuțiuni și vorbiri cu diferite ocașuni șco-
lare de George Simu. Prețul fl. —.20.
Filoxera omenimii, câteva cuvinte despre Vinars, de A.
Boca Velcherianul. Prețul fl. —.8.
Gruia lui Novac. Prețul fl. —.12.
Horia lui Pîntea viteazul. Prețul fl. —.6.
Idealul pierdut. Novelă originală de Paulina C. Z. Ro-
vinar. Prețul fl. —.10.
Înfluența mândriei. Novelă de P. C. Z. Rovinar. fl. —.15.
Leon cel tîmăr. Istorie în versuri de Ioan Pop Rete-
ganul (cu o ilustrațiune), o broșură cu conținut
foarte glumeț. Ca în toate scrierile dlui Ioan Pop
Reteganul așa și în această observă omul o adâncă
pătrundere în moravurile, obiceiurile și simțămintele
țeranului român. Prețul fl. —.12.

Lira Sionului sau cântarea sărbătorilor. — Poezii reli-
gioso-morale lucrate după s. Scriptură de A. Boca
Velcherianul. Cu o precuvântare de G. Simu.
Prețul fl. —.25.
Monologe de Antoniu Popp:
Nr. 1. Pe neașteptate. Prețul fl. —.4.
Nr. 2. Pentru ce am rămas flăcău bătrân. fl. —.8.
Nr. 3. La Anul-Nou. Prețul fl. —.4.
Nr. 4. Ce nici prin minte nu 'mi-a trecut. fl. —.4.
Nr. 5. O pățanie. Prețul fl. —.04.
Merinde dela Școală sau învățături pentru popor,
culese din ziarul unui școlar de Dr. Georgiu Popa.
Prețul fl. —.60.
Miseriile sociale. Novelă de P. C. Z. Rovinar. fl. —.15.
Musa Someșană. Poezii populare române din jurul
Năsăudului. Adunate și arangiate de Iuliu Bugnariu.
Partea I. Balade. Prețul fl. —.25.
Nr. 76 și 77. Naratiune istorică după Wachsmann, de
Ioan Tanco. Prețul fl. —.20.
***Nopti de iarnă.** Novele pentru popor de G. Simu.
Prețul fl. 1.—.
Nu mî uita. Colecțiune de versuri funebreale, urmate
de iertăciuni, epitafie ș. a. Prețul fl. —.25.
Opera unui om de bine. Novelă origin. — continuarea
novelei „Idealul pierdut” — de Paulina C. Z. Ro-
vinar. Prețul fl. —.10.
Poezii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 129
pagini, cuprinde 103 poezii bine alese și arangiate.
Preț. redus (dela 1 fl. 20 cr. la). fl. —.60.
Povestiri alese de Petra-Petrescu. Spedate franco fl. —.80.
Păcală și Tândală. Poveste de G. Cătană. Prețul fl. —.10.
Pietatea poporului român sau cântări evlavioase pentru
cei-ce merg la mănăstire, la locuri sfinte și în pro-
cesiuni. Comp. de doi preoți gr-cat. Murășeni din
diec. gr-cat. a Orăzii-mari. Prețul fl. —.10.
Prietenul sateanului român. Sfaturi în formă de
dialog pentru elevi și adulți, compus de Ioan Pop
Reteganul. Prețul fl. —.30.
Proba de foc. Comedie într'un act de A. Kotzebue,
localizată de Irina Sonea-Bogdan. Prețul fl. —.15.
Prin moarte la victorie. Comedie într'un act de A.
Kotzebue, localizată de Irina Sonea-Bogdan. fl. —.10.
Probitatea în copilărie. Schiță din sfera educațiunii după
Legouvé. Prețul fl. 6.—.
Povestile Bănatului. De George Cătană, învățător. Tom.
I, II. și III. la 25 cr.
Toate 3 tom. laolaltă fl. —.65.
Sfaturi de aur sau calea cătră fericire de Ar. B. Vel-
cherianul. Prețul fl. —.25.

Starostele, adică datini dela nunțile Românilor Ardeleni.
Adunate de Ioan Pop Reteganul. Prețul fl. —.25.
Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la Rom. De V.
Gr. Borgovan. Prețul fl. —.10.
Să auzim! Toaste pentru tot felul de pers. și ocaș de
Tit V. Gheaja. Prețul fl. —.20.
Trandafiri și viole. Poezii populare de I. Pop Rete-
ganul. Ediț. a II-a amplificată. Prețul fl. —.60.
Țiganul la mănăstire. Poveste în versuri de Ar. Boca
Velcherianul. Prețul fl. —.8.
Țiganul în rai. Poveste în versuri de Ar. Boca Vel-
cherianul. Prețul fl. —.8.
Țiganul și Magnatul. Poveste în versuri de A. Boca
Velcherianul. Prețul fl. —.8.
Ultimul sicahstru. Tradițiune de G. Simu. Prețul fl. —.6
Versuri de dor, adunate din poezii români de A... fl. —.25
Calendarul „Aurorei” pe anul 1896 sped. franco
costă 35 cr.

Cărți de rugăciuni.

Icoana sufletului. Carte de rugăciuni și cântări biseri-
cești, frumos ilustrată. Prelucrată și edată cu per-
misiunea marelui ordinariat diecesan greco-cat. de
Gherla prin Vasiliu Păcașiu, preot gr-cat. în Hotoan.
Ediț. III. coreasă și amplific. Prețul unui exemplar
broș. 40 cr., leg. 50 cr., leg. în pînză 80 cr., leg.
în piele și aurit 1 fl. 60 cr., în legătură de lux
2 fl. 50—3 fl. 80 cr.
Mărgăritarul sufletului. Carte bogată de rugăciuni și
cântări bisericești, foarte frumos ilustrată. Preț. unui
exemplar broș. 40 cr., leg. 50 cr., leg. în pînză
80 cr., leg. în piele și aurit 1 fl. 60 cr., în leg. de
lux 2.50—3 fl. 80 cr.
Micul mărgăritar suflet. Carte bogată de rugăciuni și
cântări bisericești, frumos ilustrată pentru pruncii șco-
lari de ambe sexe. Prețul unui exemplar broșurat
e 15 cr., 100 exemplare 12 fl., 50 exemplare 7 fl.
leg. 22 cr., 100 ex. 20 fl., 50 ex. 10 fl. 50 cr.
Cărțile de rugăciuni și cânt. pentru pruncii școlari de
ambe sexe. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul
unui exemplar broșurat e 10 cr., 50 exemplare 3 fl.
100 exempl. 5 fl., — leg. 12 cr., 50 exempl. 5 fl.
100 exemplare 9 fl.
Visul Prea Sfintei Vergure Maria, urmat de mai multe
rugăciuni frumoase. Prețul unui exemplar legat și
spedat franco e 12 cr., 50 ex. 5 fl., 100 ex. 9 fl.
Epistolia dlui nostru Isus Christos. Prețul unui ex. legat
și spedat franco e 15 cr., 50 ex. 6 fl., 100 ex. 10 fl.

Tot de aici se pot procura cărți școlare și altfel apărute ori-și-unde, recușite de scris pentru școală și cancelarie, tot soiul de tipărituri oficioase. — Tipografia noastră primește spre
efectuare tot soiul de lucrări tipografice cu prețurile cele mai moderate. — Librarilor și peste tot vînzătorilor se dă rabatul cuvenit. — Cataloge se trimit ori-cui gratis și franco.

Toate comanda se adresa la:

Tipografia „Aurora” A. Todoran
în Gherla — Szamosujvár.

Pentru tipar responsabil Iosif Marschall.